

MEHMET KARASUNGUR YOLDAŞIN ANISINA

Weşanên Serxwebûn 12

Birinci Baskı: Eylöl-1983

İÇİNDEKİLER

YAYINEVİNİN NOTU.....	7
MEHMET YOLDAŞ, UĞRUNA CAN VERDİĞİN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK ve DEMOKRATİK KÜRDİSTAN MUTLAKA YARATILACAK	
ve ADINBUZAFERDE YAŞACAKTIR.....	8
MEHMET KARASUNGUR YOLDAŞIN ANISINA.....	14

A-GİRİŞ.....	14
B- KÜRDİSTAN'DA YASAMIN ANLAMI ve HALK KAHRAMANLIĞI.....	21
C- PKK'NİN KAHRAMAN DİRENİŞÇİLİĞİ	30
D- YENİ DÖNEMİN DİRENİŞİ ve DÖNEME DAMGASINI VURAN KİŞİLİKLER.....	47

YAYINVEVİNİN NOTU

Bu küçük, fakat özlü eser, köle bir halkın özgürlüğe ve bağımsızlığa olan dayanılmaz özleminin ifadesi, bu özleme ulaşabilmenin zorlu, çetin, fedakarlıklarla dolu olan yolunun bir kez daha aydınlatılmasıdır. 2 Mayıs 1983 günü şehit düşen parti kurucularından ve PKK Merkez Komitesi üyesi Mehmet Karasungur ve PKK Militanı İbrahim Bilgin'in anısına yazılan ve bir özel sayı biçiminde (Serxwebûn özel sayı 3) kamuoyuna sunulan bu yazıyı, broşür haline getirirken yayinevimiz, bunun Kürdistan Devrim Şehitlerinin Anısına bağışlılığın bir gereği olduğunun bilincindedir.

Serxwebûn Yayınları

**Mehmet Yoldaş, uğruna can verdiği
Bağımsız Birleşik ve Demokratik Kürdistan
mutlaka yaratılacaktır ve adın bu zaferde
yaşayacaktır!**

2 Mayıs 1983 günü, Kürdistan tarihinde halkımızı derin bir kedere boğan, en acılı anlardan biri olmuştur. Çünkü, yüzyıllardan beri çok çeşitli güçlerce parçalanan, aşiret vb. çatışmalar içinde kendi öz davasına hizmetten alıkonulan Kürdistan halkı, ulusal bağımsızlık ve birlik yolunda en ileri hatlarda çaba göstererek, hâlâ da çeşitli örgütlerce sürdürülmekte olan bu çatışmalara engel olmak için göğsünü halka siper eden bir önderini, böylesine kahredici ve ama çatışmanın taraflarını da en kesin şekilde mahkûm eden bir biçimde o gün kaybetti.

Kaybımız büyük, acımız derindir. Ancak bu acımız, onun anısına layık olmanın kararlılığıyla elden bırakmayacağımız taşıdığı bayrak, ilk adımda ulusal güçlerin birliği ve giderek Bağımsız, Birleşik, demok-

SAYFA 9,10,11,12 YOKTUR

1983 günü yitirdi.

Mehmet KARASUNGUR yoldaşın, aşiretçi-feodal çıkarların tahrip ettiğı bu alanda ektiğı proletarya direnişçiliğinin tohumları mutlaka yeşerecektir.

Kürdistan proletaryası ve halkının önderi, ulusal kurtuluş savaşıımızın komutanı ve neferlerinden olan Mehmet KARASUNGUR yoldaşı anmak ve onu yaşatmak, onun uğruna seve seve lme gittiğı ulusal birliğin yaratılması ve direniş mücadelesinin yükseltilmesi demektir.

İnsanlığa ve halkına duyduğı derin sevgiyle, insan olmanın en güçlü örneğini sunan, proletaryanın çelikten disiplini ile onun engin hoşgörüsünü benliğinde en iyi somutlaştıran Mehmet yoldaş, insanlık, yurt ve yoldaşlık sevgisinin fışkırdığı bir kaynaktı. Şimdi, Kürdistan'ın her parçası ve her ksesinde militanlara ve Kürdistan insanlarına yaşam ve savaş gücü veren bu kaynak, aynı zamanda bu yüce değerler için bir savaş **ağrısıdır**.

MEHMET KARASUNGUR YOLDAŞIN ANISINA

GİRİŞ

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin önder gücü PKK, Merkez Komitesi üyesi Mehmet KARASUNGUR ve yiğit militanı İbrahim BİLGİN'i 2 Mayıs 1983 günü aynı anda yitirmiş bulunmaktadır. Büyük cesaret ve fedakârlıklarla yola koyulan ve direniş çizgisini başarıyla uygulamak isteyen devrimin onlarca militan kadrosunu da aynı sıcak mücadelenin ateş hattı içinde kaybetmenin derin acısı içinde bulunsak da, Partimiz, mutlaka atılması gereken bu adımların ve halkımızın bağımsızlık özlemlerine ulaşmasının bedeli olan kayıplarımızın anlamını en derin İzahına kavuşturup, bunun gereklerini her ne pahasına olursa olsun yerine getirmek zorundadır.

Ezilen sınıflar ve halklar, egemen güçlere karşı verdikleri mücadelelerde en seçkin evlatlarını şehit vermiş ve büyük kahramanlıklar yaratmışlardır. Dünya halklarının tarihi, yaşamlarını insanlığın bu soylu davasına adayan sayısız kahramanlarla doludur. Onlar, direniş

mücadelesinde kazandıkları kahramanlık sıfatıyla bir döneme damgalarını vurmuş, döktükleri kan üzerinde yükselen mücadelelerin ölümsüz sembolleri haline gelmişlerdir. İşte tarihi direnmelerle dolu olan Kürdistan halkı da, büyük fedakarlıklar ve kayıplar pahasına bugüne gelen, günümüzde ise PKK'nin Türk sömürgeciliğine karşı açtığı modern direnme bayrağı altında saf tutan ve bu uğurda her gün en gözde insanlarını şehit veren bir halktır.

Bağımsızlığı ve özgürlüğü için ayağa kalkan Kürdistan halkı ve onun en değerli evlatları devrimciler, böyle bir amacı gerçekleştirmek için büyük fedakârlıklara katlanmak ve bu kutsal amaçlarının ağır bedelini ödemeyi göze almak zorunda olduklarını daha ilk günden biliyorlardı.

Güçlü bir miras üzerinde doğmamasına rağmen, verdiği mücadelesi ve bu mücadelede yarattığı doğru ideolojik, politik ve örgütsel Önderliği ile kendisini ve Kürdistan halkını dünya kamuoyu ve ilerici insanlığa kabul ettiren PKK Hareketi, vardığı bu noktaya mücadelesinde büyük kahramanlıklar yaratarak ulaşabildi.

Ağır koşullar içinde geçtiği bir dönemde, zulmün kaleleri olan cezaevlerinde yükselttiği direnişle bir dönemi kapatarak yeni bir dönemi başlatan PKK, çok güçlü hazırlıkla girdiği bu dönemde de en seçkin militan ve önderlerini şehit vermektedir. Açık ki, adımlarını henüz atmakta olduğu yeni dönemde verdiği şehitleri de, dönemin mücadele özelliklerine yaraşır direnişler yarattılar. Bu direnişler mücadelemize büyük atılım kazandıran ve bu anlamda belirleyicilik rolleri sürekli olan direnişlerdir. İşte Partimiz, kurucu önderlerinden ve Merkez Komitesi üyesi Mehmet KARASUNGUR ve

seçkin savaşçı İbrahim BİLGİN yoldaşları da, böyle bir ateş hattı ve direniş içinde kaybetti.

Yeni dönemde direnişin sadece Türk sömürgeciliğine karşı değil; farklı yöntemlerle de olsa, aynı zamanda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini yanlış yollara çekmeye çalışan her türden milliyetçi, reformist burjuva güçlere karşı da gelişmek zorunda olduğunu göstermesi bakımından, Mehmet KARASUNGUR yoldaşın proleter direnişçiliğinin mücadelemiz açısından anlamı çok büyüktür.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine önderlik yapmanın çok zorlu bir görev olduğunun bilincinde olan PKK Hareketi, bu zorlukları göğüslemedeki kararlılığını, PKK'nin direniş çizgisini kanlarıyla yazan şehitlerinin mücadelesinde kanıtlamıştır. Sıcak mücadelenin içinde büyük bir cesaret ve inançla en öne atılan ve direniş çizgisinin hayata geçirilmesinde hiçbir fedakarlıktan çekinmeyen Şahin Kılavuz, Cahit Dayan, Fuat Ertürk, Veysi Şimşek, Veysi Hantaş, Hasan Özçelik, Musa İlk, Beşir Aksoy, Adnan Zincirkıran, Gürcan Özcan, Cevdet Günerhan vd. PKK militanları; yakın geçmişte direnişleriyle bir dönemi kapatan ve Türk sömürgeciliğini siyasal yenilgiye uğratan Mazlum Doğan, M. Hayri DURMUŞ, Kemal Pir, Ferhat Kurtay vd.-nin y arattıkları eseri kendi kanlarıyla bezeyerek, PKK mücadelesinin artık yok edilemeyeceğini göstermişlerdir. Çünkü; bir dava, uğruna çekinmeden kan verilen ve elden ele yükseltilen bir bayrak haline gelmişse, onu yok etmek her türlü gerici ve saldırgan girişime rağmen artık mümkün değildir.

Uzun bir dönem çağdan uzak yaşayan Kürdistan'da ilk direniş tohumlarının serpilmeğe başladığı süreç içerisinde

Haki Karer ile başlayan ve giderek sayıları yüzleri bulan direnişçiyi kapsayan devrim şehitleri, yükselen ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yaratılmasında, bu mücadelenin önderi PKK'nin doğmasında ve ulusal kurtuluş mücadelesinin bugünkü gelişkin seviyeye ulaşmasında herkesten çok pay sahibi olarak, en soylu tarihsel rollerini oynamış durumdadırlar. Eğer, bu direniş şehitlerinin anılarına bağlı kalmak; Onları, toplu bir biçimde değerlendirmek gerekirse, günümüz Kürdistan'ının bütün gerçekliğini tüm açıklığı ortaya koymak gerekir.

Elbette ki, Kürdistan'da ulusal kurtuluşçuluk adına birçok sınıf ve bu sınıfların temsilcisi olduğunu iddia eden örgütler de şehitler vermişlerdir. Bugün de yine, ulusal kurtuluşçuluk adına birbirlerine karşı en anlamsız çatışmalar yürüten ve kendilerini "yurtsever" statüde gören güçlerin kayıpları olmaktadır. Ama, bu anlamsız çatışmalarda verilen kayıpların izahını yapmak son derece güçtür. Fakat, çok kanlı geçen ulusal ve toplumsal gelişmeyi daha da çarpıtarak tasfiye sürecine sokan bu çatışmalarda dökülen kanların da izahı yapılmak zorundadır. Gerek uzak geçmiş ve gerekse yakın geçmiş bu anlamda güçlü bir izaha kavuşturulmadan, önümüzdeki dönemde oluk oluk olacak kanların izahı yeterince yapılamaz, önceden hesabı iyi yapılmayan bir kavganın sonuçları güçlü bir biçimde kestirilemez; ve belirsizliklerle yüklü geçen bir kavgadaki güçleri, beklemedikleri birçok acı gerçekle karşı karşıya bırakır.

Tarihsel gelişim içinde en yüce ve belirgin amaçları doğru bir biçimde ortaya koyan ve bunu güçlü bir inanca dönüştüren birey, sınıf, halk ve ulusların çok büyük işler başardıkları görülmektedir. İnsanlık, ilerici bir doğrultuda

güçlü adımlar atmak istediğinde, amaçlarını cesaretle ortaya koyduğunda ve bunu kendi kişiliğinde varlığının ayrılmaz bir özelliği haline getirdiğinde zaferin sağlam güvencesini elde etmiş demektir. Tersı durumlarda ise, tarihte çok görülen o kör ve belirginleşmemiş durumların yaşanması kaçınılmazdır.

İnsan toplumunda sınıfsal gelişmenin ortaya çıkmasıyla birlikte, egemen güçler felsefi, siyasi, ekonomik çıkarlarını her düzeyde kurumlaştırarak topluma hakim olurlarken, ezilenler ise kurtuluşları için her düzeyde eylemler içine girmişlerdir. Bu iki sınıf arasında yer alan ve mevcut durumlarına rağmen kendilerini dünyanın merkezi sanan küçük-burjuva ve orta tabakalar da, ezenle ezilenin her düzeydeki çıkarlarının bir karışımını ifade etmekten öte geçmemişlerdir. Özellikleri nedeniyle bu kesimler, kendi felsefi, siyasi, ekonomik çıkar ve anlayışlarını kurumlaştırmaya çalıştıklarında ve eyleme dönüştürdüklerinde de, çok karışık bir durum yaratmış; öyle ki, birbirini dışlaması gereken çelişkileri zoraki kendi kişiliklerinde somutlaştırarak, siyasal bir kategoriye kadar yükseltmişlerdir. Eğer sömürü ve baskıyı uygulayan egemen sınıf yabancı bir ulustan ise, ezilen milliyet içindeki sınıfların durumu acıklı bir hal almış, egemen sınıf kendisini formüle edemediği gibi, felsefeden ekonomiye kadar her alanda bir tıkanıklık içine girerek ajanlaşmış ve toplumun bağrında bir ur olmaya başlamıştır. Tabi ki, bu temelde ezilen sınıfta gelişmemiş olduğu için rolünü oynayamamış, orta sınıflar tanınmaz bir duruma gelmiş, tarih bu tip toplumlarda hızla ileriye doğru gelişmediği gibi, izahı da oldukça zorlaşmıştır. Mücadele adına yapılanların da bir kör dövüşü olmaktan öteye geçemediği bu toplumlara

karşılık, kendi doğal gelişimlerini yaşayan toplumların durumu farklıdır. Doğada ve toplumda istisnaî de olsa, bazı gelişmeler tarih başlangıcı olurken; bazıları tam tersine tükenmeye yüz tutmuş bir oluşumun son çırpınışları gibidir. Bu koşulları yaşayan her gerçeklik bir anlama kavuşturulmak istendiğinde çok uğraşı gerektirir.

Kürdistan toplumuna bu genel belirlemeler ışığında bakıldığında, yaşam daha değişik bir hal almaktadır. Bugün, çağdaş düşünen, bu düşüncesini eyleme dönüştürme cesaret ve fedakârlığında bulunan her insan, Kürdistan gerçekliğine yaklaşıırken onu değiştirmek için özgün yanlarıyla ele almayı kabul etmek zorundadır. Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal gerçekliği, güncel ve tarihsel gelişim içinde kendisi üzerinde çatışan güçler tarafından her an ikileşebilecek bir durumla karşı karşıya bırakılmıştır. Acaba, o çok önemli tarihsel gelişimin istisnaî gücü, daha sonraki tarihsel gelişmenin önemli bir başlangıç gücü olabilecek midir? Buradaki gerçeklik doğru bir biçimde anlaşıldığında ve bu temelde değiştirilmeye çalışıldığında, yaşanan durumun çağ açısından da tasfiye sürecine giren bir gerçeklik olduğu görülecektir. Ne kadar acıklı olursa olsun, çağımızdan sorumlu tüm ilerici ve gerici güçlerin konumuna bakıldığında, bunların felsefî düzeyden ekonomik çıkarlar düzeyine kadar, bu konudaki yaklaşımları böyle bir ikilemin gerçek dışı olmadığını gösterecektir.

Kısaca çağımızda -hem ilerici ve hem de gerici güçler nasıl izah etmeye çalışırsa çalışsınlar- adına Kürdistan denilen bir coğrafya parçası üzerinde yaşayan Kürt halkı, böylesine ikili bir soruyla karşı karşıya bırakılmıştır.

Fakat devrimciler, cevabı da ikili olan bu soruya tek bir yanıtla yönelmektedirler. Bu ülkedeki devrimciliği

kendine meslek edinenler, ayak bastıkları zeminde gerçekliğin çeşitli güçler tarafından nasıl değerlendirildiğini, ne hale geldiğini anlamak durumundadırlar. Bunu anlamadan devrimciliği bilimsel bir temele oturtamayacakları gibi, gerçekliği devrimci bir temelde değiştirmeyi de başaramayacaklardır.

O halde; çağımızın en karmaşık bir ulusal ve toplumsal olgu olarak karşımıza çıkardığı ve kendi gerçekliğimiz olan Kürdistan'ın karmaşık ulusal ve toplumsal yapısı içinde yaşam ve ölüm ne anlama gelmektedir. Tüm bu olguları ve bu temelde Kürdistan halk kahramanlığını değerlendirmek, konumuz açısından büyük önem taşımaktadır.

B-KÜRDİSTAN'DA YAŞAMIN ANLAMI VE HALK KAHRAMANLIĞI

Eğer insan yaşamı ve ölümü her dönemde en anlamlı olgulardan biri ise, bunu kendi ulusal ve toplumsal gerçekliğimiz içinde de somutlaştırarak, tanımlamasını yapmamız zorunlu bir yurtseverlik, sosyalistlik ve insanlık görevidir. Kürdistan insanı çok çeşitli tarihsel ve güncel nedenlerden ötürü kendisine o denli yabancılaştırılmıştır ki, kendi gerçekliğini birey, sınıf, ulus olarak bağımsız ve özgürce geliştirmeden men edilmiştir. Ve bunun da ötesinde yabancı çıkarlar doğrul-

tusunda o kadar koşullandırılmıştır ki, gerçekten böyle bir dünyada yaşıyor mu... ölüyor mu demek son derece güç izahlardan birisidir. Bu nedenle, günümüz Kürdistan'ında gerek ölüm ve gerekse yaşamı, en soylu türünden en soysuz türüne kadar izah etmek zorunludur.

Bir Kürdistan insanının, kendi toplumundaki bu derin karanlığı, karmaşıklığı, bu baskı altındaki çözümsüzlüğü izah edip bilince çıkarmadıkça ve eyleme dönüştürmeye yönelmedikçe nasıl yaşadığını sorması bile yadırgatıcıdır. Fakat garip olan odur ki, en yaygını da bu noktada belirmektedir. Ülkemiz İnsani an, bırakalım kendi çıkarlarını şu veya bu oranda bilince çıkarıp, çeşitli politika, örgüt ve eylemlerle hayata geçirmeyi; kendilerini inkâra götüren işletilen mekanizmanın ne kadar aleyhte olduğunu bile kavrayamamaktadırlar. Oysa çağımız, bireyin, sınıfın veya ulus topluluğunun her düzeydeki çıkarlarını, ister uzun, isterse kısa vadeli olsun felsefi kategoriden ekonomik kategoriye kadar tüm alanlarda azami bir şekilde örgütlülüğe ve eyleme geçirdiği bir çağdır.

Kürdistan insanı, böyle bir çağda bu büyük çelişkiyi doğuran tarihsel etkenleri, günümüzde gerçekliğin bu biçimde şekillenmesinde ister bilinçli, isterse bilinçsizce sorumlu olan tüm güçleri değerlendirmek zorundadır. Aksi halde mevcut karanlık ortamın aydınlatılması ve çelişkinin çözüme kavuşturulması mümkün olmayacaktır. Evet; Kürdistan'da yaşamın ve bunun doğal bir sonucu olan ölümün tanımı yapılmak isteniyorsa: tarih ve çağ yeniden güçlü bir analize tâbi tutulmalıdır.

Tabi ki, yaşam ve insanlık adı altında en büyük tükenişi yaşayanlara ve bu tükenişin yaşam olduğunun propagandasına katılacak kadar saf olanlara bir şey

denilemez. Şüphesiz, bu "sahipsiz"ler ülkesinde her soydan, her sınıftan, her milliyetten insan yaşamakta, ama, neyi neden yaşadığını bilmeyen bu güçler açısından yaşam bir anlam ifade etmemektedir. Tüm bu güçler açısından yaşamın beş para etmediği ortadadır. Çünkü, bırakalım güçlü-eylemli bir yaşamı, neyi yaşadıklarını dahî bilmemektedirler.

İlkel toplumlarda yaşam çok kutsal bir olay olduğu gibi, ölüm de son derece kutsaldır. Ve hele gelişmenin ilk basamaklarını tırmanan ilk insan, ister klan reisi, ister halk, ister yeni doğan köleci sınıf ya da köle sınıfının kendisi, ister Hamurabi ister Spartaküs olsun, ilk önderler, insanlığın gelişmesinde şu veya bu rolü oynayan kişilikler ve güçler olarak görkemlidirler. Tarihsel gelişmenin bu basamaklarında, en sıradan bireyin de böyle bir anlamı vardır. Aşiret veya klan üyesi, en kutsal bağla kendi birimine bağlı olarak yaşar. Daha sonraki toplumsal gelişmenin hafızalardan silinmeyen o meşhur önderlerini ise tanımlamaya bile gerek yoktur. Kutsallığın tarih içindeki anlamı ve ulaştığı ölçüleri, sınıflar mücadelesinde en açık biçimde görülmektedir.

Doğada ve toplumda tüm bu olaylar, belli bir doğal seyir içinde gelişir ve sonuca ulaşırlar. Fakat Kürdistan gerçekliğine aynı yaklaşımla yöneldiğimizde, yaşamın kutsallığı değerini yitirmektedir. Çünkü gelişmenin doğal seyrinden çıkarıldığı Kürdistan'da, işlerin toplumsal ve tarihsel diyalektik içinde izahı son derece güçleşmekte ve yaşam fazla bir anlam ihtiva etmemektedir. Artık öyle bir noktaya gelinmiştir ki, yaşanmakta mı-ölünmekte mi, yaşanan şey bir gelişme mi gerileme mi, yaşama damgasını vuran hakim ulus mu-ezilen ulus mu, hangi ideolojik biçimleniş geçerli, hangisi, neye -ne kadar

hizmet ediyor bilinmemektedir. Ve özellikle, siyasal-ekonomik çıkarların kim tarafından formüle edildiği ve sonuçlarından kimin yararlandığı konusunda, ülke insanları tam bir vurdumduymazlık ve kör dövuşü içindedir. Bu nedenledir ki, birçok halkın tarihinde kutsallıkla nitelendirilenler, burada yerini soysuzluk, kargaşa, sorumsuzluk, çığırından çıkmış bir gidiş ve bunun somutlanması olarak ülkemizde her şeyin ucube olduğu bir yaşama bırakmıştır.

Bizim, üzerinde yaşadığımız topraklarda bir vatan sorununuz vardır. Ama görölmektedir ki, en ilkel aşiretler döneminde bile uğruna kan dökülen, sahip olmak ve onu terk etmemek için gerektiğinde son ferdine kadar direnilen bu kutsal kavramdan, Kürdistan'da kolayca vazgeçile bilinmektedir. Devrimin en yüce çıkarları uğruna savaşın en fazla geliştiğı bir çağda, böylesine kutsal bir kavramdan vebadan kaçır gibi kaçılması bir olgu haline gelebilmiştir.

Bir yurt üzerinde yaşamak insanlığın alfabesidir. Yurda sahip çıkarak güzelleştirmek, yurdun güzelliklerinden yararlanarak kendi ulusal ve toplumsal yaşamını yurt yaşamının ayrılmaz bir parçası haline getirmek, oradaki güzelliğı tüm alanlara özümsettirmek ve böylece insan olmak olayı bizde yitirilmiş, adeta terk edilen bir olgu haline gelmiştir. Bugün Kürdistan en çok kaçılan, dağları, kentleri, köyleri en çok terk edilen, ve eğer dünya biraz kapılarını açarsa, üzerinde çok az bir insanın kalacağı bir alan halindedir. Oysa ki günümüzde, hangi ulus olursa olsun ve bu ulusa karşı hangi silah kullanılırsa kullanılsın, böylesine toptan bir çözölüşü yaratmak olanaksızdır. Ama, Kürdistan'da en kolay gerçekleşen şey tam da budur.

Bu duruma nasıl gelindi ve bu insanlar bunu nasıl kabul ettiler? Bu, üzerinde çok konuşulan, ama bir o kadar da çoğu çevrenin cevap vermekten kaçındığı sorudur. Tarihi ve güncel nedenleriyle izah edilmesi gereken bu durumu, PKK, çeşitli yazılarında ve kitaplarında yeterince işlediği için burada yeniden açıklamaya gerek duymuyoruz.

Günümüz bireyi ve ulusu açısından yaşamın ana ögesi olan bu kavram ve bu kavramın dile getirdiği gerçeklik bizde bu halde ise, sosyalist bir toplumun doğuşu adına bu kadar bol sözcük nasıl bu kadar rahat bir biçimde kullanılabilir. Bu anlamda, gerçekliğin tam anlaşılabilmesi söz konusudur. O halde tekrar belirtmek olursak; Kürdistan ülkesinde kelimenin gerçek anlamıyla her insan, tarihte ilk defa gözünü açtığı ve yeryüzünde kendisine bir yurt tutmak için uğraş verdiği gibi, bugün de yeniden kendi ülkesine yaklaşmak, tarihi yeniden yaşamak ve yaşamı bu temelde yeniden üretmek zorundadır. Kürdistan'da yaşamın ilk adımı, her şeyden önce bununla mümkün olacaktır.

Kısaca; üzerinde bağımsız ve özgürce yaşanması gereken bir ülkede, dilediğinde özgür düşünüp, bu düşüncesini hayata geçirmek için dilediği örgütlenmeyi yapacak, dilediği eylemi ortaya koyacak ve genel insan gelişimi içindeki yerini alacak kişilere ihtiyaç vardır. Bu temel sorun çözülemez, şu veya bu yabancı birim içinde erimeyle karşı karşıya kalınırsa, daha önce ikilem diye ifade ettiğimiz sorunun olumsuz yanı karşımıza çıkar. Kürdistan insanı, yalnız halk üzerinde değil, aynı zamanda kendisi üzerinde bu durumu yaratan tüm güçlere karşı da kendi anlamını bulmak, kendi istisnai durumunu bu güçlere karşı olumlu bir cevaba dönüştür-

mek, kısaca geleceğin insanlık tarihinde hesaba katılmayan bu belirleyici rolünü kendisi ve insanlık için oynayarak, yaşamını bu temelde üretmek zorundadır. Böyle bir ikilemle karşı karşıya olan günümüz bireyi, yaşam denilen olguyu ancak çelişkinin olumlu yönünü hep ön plana çıkararak tanıyacaktır. Bunu başaramadığı durumda ise, yaşamın da ölümün de hiçbir anlam ifade etmediğini görecektir ve dünyanın en soysuz bir insanı olarak tükenip gidecektir.

O halde, gerek PKK'nin oluşumunu ve gerekse onun önderlik ettiği çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesinin doğuşunu bu temelde ele almak zorunludur. Diğer bir deyişle, Kürdistan'ı çağa açan bu gelişme, kahramanlık olayını da yaratmıştır. Çünkü Kürdistan'da, eğer ulusal ve toplumsal gerçeklik çağla bütünleştiril-mek isteniyorsa, bu kahramanca yapılmak zorundadır. Bu keyfi seçilen bir husus değil, yukarıdaki izahta anlamını bulan bir gerçekliktir.

Olağan gelişmelerde kahramanlık aranmaz. Olağan ulusal ve parti gelişmelerinde kahramanlık yoktur. Lügatteki anlamıyla kahramanlık, daha çok olağanüstü durumlarda bireyler, halklar, uluslar tarafından politik bir rolün oynanmasında yapılan fedakârlığa, gösterilen cesarete, harcanan emeğe ve bu temelde yaratılan esere verilen addır. İşte, her şeyin böylesine kritik bir an yaşadığı Kürdistan'da, ilk ilerici bilinç tohumlarından, ilk belirleyici eylem alanlarına kadar atılan adımların kahramanlık payesi ile değerlendirilmesinin nedeni budur. Yalnız burada bir çarpıtmadan sakınılması gerekir. Tanımlamaya çalıştığımız kahramanlık olayı, Kürdistan'da olursa bu anlamı kazanır ve bu anlamda bir değerlendirme yapmak mümkündür. Anlamını bozacak,

içerğini ihtiva etmeyecek olguları kahramanlık olarak görmemek de, en azından kahramanlık kadar değerli bir tutumdur.

Kürdistan, en sıradan şeyler için bile insanların vurulduğu, ölüm olaylarının çok olduğu bir ülkedir. Aşiret, aile reisi ve derebeyi çıkarı için çok sayıda insan öldürülmüştür. Bunların birçoğu halk arasında kahramanlık öyküsü olarak anlatılır. Unutmamak gerekir ki, tarihin bu kör dövüşü, tam bir kargaşadan ibaret olan aşiret çatışmaları, bireylerin ve ailelerin bitmez tükenmez düşmanlığı, üzerine yurtseverlik-sosyalistlik cılası çekilse de devam ettirilmektedir. Acıdır ki; artık iğrenç bir hal alan ve karşısında bunalmamak için insanın kendisini zor tuttuğu bu çatışmalara taraf olanlar, tarihimizdeki yüce halk kahramanlarına da sığınarak yaşamaya çalışmaktadırlar. Bu dikkat edilmesi gereken bir noktadır. Bu durumu yaşayanlar, bırakalım Kürdistan gerçekliğine bir adım bile yol aldırmayı, kendi varlıklarıyla problemi ağırlaştırarak ne kadar içinden çıkılmaz bir durum yarattıklarını anlayamayacak ve bunu itiraf edemeyecek kadar zavallıdırlar.

Kürdistan'da kahramanlık, bu durumu aşmasını bilen bir davranıştır. O halde böyle bir tehlikenin dışılaması koşuluyla, günümüz Kürdistan'ında yaşam, düşüncede, örgütlenmede ve eylemde kahramanca olmak zorundadır. Kahramanlık, Kürdistan gerçekliğinin devrimle değiştirilmesinin alfabesidir. Tarihsel ve güncel dünya koşulları, bunu zorla dayatmaktadır.

Bu tip adımlar büyük zorluklar pahasına atılır. Ve hele bu durumda bulunan bir halkın düşmanları çok barbar, dostları çok vefasız, bireyleri kendilerine karşı bir yabancılaşıma içinde bulunuyorlarsa, burada acımasızlık

son derece gelişmiştir. İşte kahramanlık, böylesi zorluklar karşısında zafer elde etmeyi içerir. Olağan dönemlerdekinden farklı bir mücadeleyi, fedakârlığı ve cesareti zorunlu kılar. Günümüz Kürdistan'ında ulusal oluşumların geliştirilmesinde, bağımsızlık ve özgürlüğün sağlanmasında öncülük eden bir örgütün çıkıştan eğer kahramanca olmazsa, mevcut gerçekliği değiştirmek mümkün olmayacaktır. Diyalektiğin zorunlu bir kuralı olarak kahramanlığın ilk bilince çıkarılış adımından tutalım da zafer anına dek, böyle çetin bir mücadeleye karşı karşıya olmak zorunludur. Bunun dışındaki tüm yaklaşım ve eylemler sahtedir ve hiçbir biçimde gelişme sağlayamayacaktır.

Böyle bir adım atılmadan, değil ulus olmak insan olmanın bile olanaksız olduğu bir ortamda, küçük-burjuva ukalâlarının, direnişe saldırmaları, onların çağdaşlık adına bu ülkenin en olumsuz güçleri olmalarından kaynaklanmaktadır. Bunlar, doğru bir yaklaşımda bulunmaları gerekirken, her şeyi tersinden ele alarak kitleleri aldatmaya çalışmaktadırlar. Bunların ulusal ve toplumsal gerçekliğimizi nasıl çarpıttıkları açığa çıkarıldığında, kahramanlığın büyük anlamı, kutsallığı ve görkemliliği daha iyi anlaşılmış olacaktır.

Küçük-burjuva reformistleri, kendi utanmazlıklarını, teslimiyetçiliklerini, uzlaşıcılıklarını ve gerçekten toplumu kurtarma yeteneğinden yoksun olduklarını gizlemek için, büyük direnişçi ve halk kahramanlarına daha başından saldırmaya başladılar. Bir halkın ulusal ve toplumsal yaşamında vazgeçilmez ilk direniş tohumlarına "maceracılık, goşizm" diyen bu sınıfın eylemsiz sözcüleri, bu saldırılarını, Kürdistan'ın mevcut durumundan sorumlu tutulan güçlerin birer uzantısı

biçiminde hâlâ da sürdürmektedirler. Gerçekler bir mızrak gibi gözlerine sokulduğunda ise, kendilerini inkâr etmekte; bu davranışlarıyla da tanınmazlıklarını kurtarmak istemektedirler.

Proletarya hareketi, Kürdistan'ı bu kadar anlamsız bir yaşamdan kurtarıp, bağımsız ve özgür bir ülke haline getirmek için en seçkin önderlerini, yüzlerce militan kadrosunu ve taraftarını şehit verirken ve bunun dışında başka bir yol da yokken; küçük-burjuva reformistleri neden bu direnişe saldırıyorlar? Neden çok bilinçli geçindikleri halde, kurtuluşun bir bedeli olduğunu ve Kürdistan'da zamanında kan dökülmesi gerektiğini anlamıyorlar? Tabi ki bilinç yetersizliğinden değil, o sıkı sıkıya sarıldıkları, ama direnişçilerin ellerinin tersiyle ittikleri, alçakça yaşamı yitirmemek içindir. Bu koşullarda direnişçiler ormanın derinliklerinden gürleyerek ilerleyen güçlere, diğerleri ise ormanın en kuytu köşelerinde uluyup duran çakallara benzemektedirler.

Sonuç olarak; günümüz Kürdistan'ının bu olumsuzluklarla dolu ortamından kurtulmanın, her türlü maske altında yürütülen çatışmalardan çıkmanın yolu böyledir ve bu yolun ilk adımının atılması ise böyle kahramanca olmak zorundadır. Tarih, dümdüz, olağan bir çıkışa olanak tanımamaktadır. Onun için de diyoruz ki; Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin doğuşu ve buna öncülük edecek gücün ideolojik, politik, örgütsel çizgisi direnişçi bir temelde başlamak ve zafere kadar böyle gitmek zorundadır.

C-PKK'NİN KAHRAMAN DİREN İŞÇİLİĞİ

Çağın gerçekleriyle bu kadar çelişen, kendi ülkesinde kendi adından dahi bahsedemeyen, adeta ondan kaçan bir halkın ulusal kurtuluşu için devrimci düşünce üretmenin, bunu halka kabul ettirmenin zorlukları ortadadır. Ama, ne olursa olsun proletarya ve ulusal kurtuluş çağının bir parçası olmak için, Kürdistan halkı, kendi başkaldırısını mutlaka gerçekleştirmek zorundaydı.

PKK önderliğinde 1970'ler süreci içinde Kürdistan'da ortaya çıkan direnme, Türk sömürgecilerinin Kürdistan politikasının hedefine ulaştığının kabul edildiği ve uluslararası koşulların Kürtlere çağdaş bir yaşama olanağı tanımadığı bir dönemde ortaya çıktı. Yasamın her alanında büyük tahribatlar, olumsuzluklar olmasına rağmen, atılan bu ilk adım, daha sonraki gelişmelerin temeli oldu. Varlığından kuşku duyulan bir halkı, bu ilk direniş adımı ayağa kaldırdı.

Kürdistan'ın bağımsız ve özgür bir toplum olması için direnişin ilk adımı olarak nitelendirebileceğimiz devrimci düşüncenin, mutlaka örgüt ve eylemle iç içe gelişmesi gerekirdi. Azgın bir düşmanın denetimi altındaki bir zeminde, imkansızlıklar bir yana, düşünceyi eylemsiz ve örgütsüz yaşatmak mümkün değildir. Devrimci düşünce beyinden çıkıp örgütlülüğe ve eyleme dönüştüğünde, zorluklar ve düşmanın saldırıları daha da katmerleşir. Düşünce, örgüt ve eylem Kürdistan'da o kadar iç içedir

ki, bunların arasına mesafe koymak kurtuluşa en büyük ihaneti yapmak demektir. Bu iç içe birlikte yaşamak zorunludur. İşte kahramanca çıkışın büyüklüğü buradan ileri gelir. Ve hele bunu, kendi gerçekliğini kendine itiraf edemeyecek kadar aldatılmış, korkutulmuş bir zeminde, düşmanın her türlü imha çabaları altında gerçekleştirmek son derece güç; ama Kürdistan'daki direnişçiliğin kendine özgü tartışma götürmez yanıdır. Eğer teslimiyete-uzlaşmaya devrimcilik, yurtseverlik denilmeyecekse ve gerçekliğin adı doğru koyulacaksa, durum tümüyle böyledir.

PKK hareketinin düşüncesi, örgütü, eylemi böyle bir zeminde doğduğu için, mücadelesi de çok acımasız koşullar içinde gelişmektedir. Tabi ki, bu acımasız koşulların kendi kader kurbanlarını yaratması da kaçınılmazdır. Gelişme ufkunun en az olduğu, olumsuzlukların insanı gırtlığa kadar boğduğu bir ortamda, ilk başlımsızlık ve özgürlük ağıcının tohumları serpilme zorundaydı. Devrimci düşünce, örgüt ve eylem yaratmak, dökülecek kanlar göze alınmadan mümkün olmayacaktı. Bu, ülkemizin ve düşmanın sahip olduğu özelliklerden kaynaklanan bir durumdur. Eğer düşman biraz iyi tanınırsa, bütün bu gelişmelerin yaratılmış olmasına inanmak bile zor olacaktır.

İlk direniş şehidi olan Haki KARER'den başlayıp, direnişin son halkası olan Mehmet KARASUNGUR yoldaşa kadar yüzlerce direnişçinin anılarını tanımlamaya çalıştığımızda, görülecektir ki bunlar, son derece kahredici anılardır. Defalarca vurgulamak, ısrarla yaşamak zorundayız ki, bu anılar, hem nicelik hem nitelikçe geleceği garantiye almak sorumluluğu ile yüz yüzedir.

Nicelik olarak çok zayıf olmasına rağmen, faşist sömürgeciliğin PKK'den bu denli korkmasının, daha doğuş anından başlayarak etrafında kıyametler koparmasının, ve onun adı etrafında çeşitli güçlerce bu kadar Spekülasyon yapılmasının nedeni, PKK'nin bu direnişçi özü ve geleceği mutlaka yaratma sorumluluğudur.

Hareketimiz daha bir ideolojik gurup olarak doğarken, azgın bir terörle karşı karşıya kalmış, en büyük değerlerinden birini bu dönemde yitirmiş, sömürgeci devletin, faşist güçlerin ve yerli-gericilerin saldırılarıyla karşılaşmıştır. Açıktır ki bu saldırılar, yüzyıllardan beri halk üzerinde yaşatılan ve Kürt halkını, imhayı amaçlayan baskıların bir devamıdır. Eğer, Kürdistan'da gerçek durumun bu olduğu kabul ediliyorsa, devrimci örgütü elbette ki böylesine azgın bir saldırı bekleyecektir. Her gün acı, işkence, gasp, talan ve katliamı yaşayan bir halkı kurtarmak iddiasında olan bir örgüt, elbette ki kendisini terör ortamı içinde bulacak, bu terör ortamına karşı savaştacak ve en seçkin insanlarını şehit verecektir.

İnsanlık adına yapılan doğal işler, Kürdistan gibi bir ülkede yapıldı mı her şey olağanüstüleşir, her şey bambaşka anlamlara büründürülür. Biliniyor ki, bugüne kadar ulusal kurtuluş mücadelesi içinde her türlü fedakarlığın yapılmasına, büyük kahramanlık örnekleri yaratılmasına rağmen, bunun etrafında bile kuşku yarattır. Tarihin birçok soylu davasında da bu tür çabalar görülmektedir. Doğan her ilerici düşünce, örgüt ve eylem başlangıçta saldırıya uğramış, yok edilmek istenmiştir. Fakat, bu tür saldırı ve hakaretlere uğrayan hareketlerin gelişme şansı da bir o kadar büyük olmuştur. Onun doğuşunda olduğu kadar, ister

düşman, ister halk ve isterse kendisi tarafından yargılanmasında olsun tüm belirtilenlerin Kürdistan gerçeğine özgün olduğu bilinmektedir. Dikkatli bir gözlemci, bugünkü, duruma bakarak geleceğin tüm izahını yapmakta fazla zorluk çekmeyecektir. Bugünkü belirtiler; aynı zamanda, karanlığı, eylemsizliği, anlamsızlığı yırtan PKK hareketinin geleceğinin başarılı gelişiminin esas zeminini oluşturur. Dolayısıyla da en zor adımlardan birisinin başarıyla atıldığını kabul etmek gerekir. Bu anlamda, PKK'nin direniş şehitlerinin anılarının emredici tarihi görevini yerine getirdiğini söyleyebiliriz. Kahramanca yerine getirilen bu görevler karşısında, ne şaşırıyor ne de böbürleniyoruz.

Dünya özgür halklarının tarihte verdikleri bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm mücadelesini bugün, PKK Kürdistan zeminin de yükseltmektedir. Eğer bugün, başta direniş şehitleri ve cezaevlerindeki esir yoldaşlar olmak üzere halkımız, Partili militan ve sempatizanlarımız bu kadar büyük acılara, zorluklara ve işkencelere katlanıyorlarsa, bu, kurtuluşun garantisini sağlamak içindir. Ve bu anlamda, kahramanlık, bizde genelleşen bir gerçek haline gelmiştir.

Başta halkımız olmak üzere, tüm bu süreçten sorumlu olan önderler, militanlar ve sempatizanlar, Kürdistan gerçekliğini artık böyle bilince çıkararak dalga dalga tüm toplumsal gerçekliğe taşıracaklar ve böylelikle de yeni direnişçi yaşam biçimini egemen kılacak ve kurumlaştıracaklardır. Çağ ile Kürdistan arasındaki o korkunç mesafe, bundan başka hiçbir yöntemle kapatılamaz. Eğer kurtuluşa sırt dönülmek istenmiyorsa, bu uçurumun ancak bir ulusal direnişle kapatılacağı kabul edilmek zorundadır. Halk böylesine uçurumun eşiğinde

İken, eylemsiz sınıfın davranış ve düşüncesi ile, basit bildiri ve el yordamı ile kurtuluş sağlanamaz, ve bu durum içinde bulunanların devrimci örgüt ve eyleme saldırılarına izin verilemez.

Burada küçük-burjuva reformistlerine değinmeden geçemeyeceğiz. Hemen belirtelim ki, sekiz-dokuz yıllık parti olduklarını söyleyen, ama korkudan parti bildirisi ve programını bile yayınlamamış, partinin adını ilan etmemiş olan, bu kadar soysuz bir sınıf direnişi ağzına alamaz. Bu sınıfın özellikleri bunu gerektirdiğinden onların direnişi anmamaları anlaşılabilir, ama bu sınıf, Kürdistan gibi ateş hattında bulunan bir ülkede düşmana boyun eğmeyen o soylu direnişlere saldırmaktan da vazgeçmelidir. Kendisi direnmiyorsa, direnen halka ve devrimcilere saygılı olmak zorundadır. Kendileri, daha ilk sopayı görür görmez düşmana kul köle olmalarını ne ile izah edeceklerdir. Bu rezillik, ulusal kurtuluşçuluk olabilir mi? Yüzyıllardan beri teslimiyetin, ihanetin, uşaklığın ruhlara yerleştiği Kürdistan'da, ulusal bağımsızlık için acılara katlanmak, direnmek ve bu uğurda ölmek kadar başka bir büyüklük daha olabilir mi?

PKK, Kürdistan halkını çağa ulaştırmak için ilk köprü taşını koyduğunda, bu direniş adımlarına dayanmıştır. Köşe başlarına da PKK'nin doğuşunda sorumluluk almış bu direniş kahramanlarını koymuştur. Bundan başka bir kurtuluş yolunun olmadığını kabul etmek, sadece zorunluluk değil, ama aynı zamanda namuslu olmanın, kendi ulusal-toplumsal ve insani yaşamına sahip çıkmanın da ölçütüdür. Umudun olmadığı yerde, yaşam umudunu yeniden yeşertmek için büyük direnişler yaratmak, kahramanlar çıkarmak kaçınılmazdır. Bugüne kadar yaratılan değerler göstermiştir ki, Kürdistan'da

artık olumlu bir yaşamdan umut kesilmeyecektir. Umudun yaratıcıları, zaferin gerçekleşmesinin temelini atan PKK hareketinin öncüleri, şehitleridir. Bunların anıları, yeni bir ulusun ve toplumun yaratılması ve yaşaması anlamında ölümsüzdür.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içinde birer dönüm noktaları olan ve ölümleriyle önemli sonuçlar yaratan şehit yoldaşlarımızdan bazılarının şehit düştükleri dönemi ve bu döneme damgasını vuran kişiliklerini tanımak, Kürdistan devriminin içine girdiği bu yeni dönemi ve bu dönemde ortaya çıkacak direnişleri ve kişilikleri daha derin olarak anlamaya temel teşkil edecektir. Kısa bir zaman içinde bu kadar büyük bir eser yaratan şehit yoldaşlarımızın dökülen kanları, yeni dönemdeki direnişlerin de kaynağıdır.

İlk devrim şehitlerimizden Haki KARER, daha çok mücadelenin İlk bilinç tohumlarının serpiştiği en zor dönemin direnişçi kişiliğidir. Eylem ve örgütlülüğün geliştiği bir ortamda şehitlik mertebesine ulaşmak daha kolaydır, ama henüz bilince ilk düşünce tohumları serpiştiğinde, kimsenin yanından geçmediği bir dava için ölmek, insan olmadaki ölçütün zirvesidir. Sömürgecilikten, sosyal-şovenizmden, reformist küçük-burjuva milliyetçiliği ve yerli gericilikten kaynaklanan her türlü olumsuzluğun kol gezdiği bir ülkede ve böyle bir dönemde şehit düşmesi; Onun. gerek PKK'nin doğuşundaki ve gerekse ulusal direniş tarihindeki yerini çok büyük kılar. Onun anısına bağlılığın tarihsel bir anlamı vardır. Görülecektir ki, daha sonraki büyük gelişmelerin nedeni de, bu anıya bağlı kalınarak, gereklerinin yapılmasıdır. Bu anlamda, o çokça sözü edilen "Yoldaş Anına Sonuna

Kadar Bağlı Kalacağız" sloganı, en derin biçimiyle Haki yoldaşın anısına bağlılıkla gerçekleştirilmiştir.

Partileşme kararı ve politik eyleme kalkış, Haki yoldaşın ve onun anısına bağlılığın gereği peş peşe şehit düşen yoldaşların anısına bağlılığın sonucu olarak gerçekleştirilmiş, adeta direniş kurallaştırılmıştır. Direnmek, Kürdistan'da o zamana kadar pek az değer verilen bir yaşam biçimiydi. Eğer bu direnişin anlamına layık olmayan sınırlı bir sapma dahi olsaydı, en soysuz gelişmelerden biriside PKK tarafından yaşanacaktı. Bunun engellenmesi için, tüm beyin ve yürek ayağa kalkmış ve gerekeni yapmıştır. Bu anlamda Haki yoldaş, Kürdistanlı olmadığı halde, kimsenin Kürdistan'a yanaşmaya dahi cesaret edemediği bir dönemde kan vermenin büyük örneğini sunarak, ardından Kürdistanlı birçok insana ülkeleri için ölmesini bilmenin zorunlu bir görev olduğunu dayatmıştır. Daha sonra ülkesinin kurtuluşu için yaşamak ve gerektiğinde direnerek şehit olmak. büyük oranda bu adıma bağlı olmuştur. Eğer bu adım böyle atılmasaydı ve daha sonraki gelişmeler buna layık olarak gerçekleştirilmeseydi, şüphesiz, Kürdistan'da PKK'nin gelişmesinden bahsedilmeyecekti. Zaten, birçok küçük-burjuva reformistinin anlayamadığı da budur.

PKK hareketinin bugüne ulaşan gelişiminde, aynı bağlılık ve kararlılığın yaşatılması ve bunların gereklerinin hayata geçirilmesi bir karakter haline gelmiştir. Mücadele her dönemde bu karakterin güçlü itişiyile ileri doğru atak yapmış ve toplumu saran her türlü gerici ve köhnemiş anlayış ve değerler bu temelde işlemez hale getirilmiştir. Haki KARER yoldaşın Kürdistan'ın bağımsızlığı için ileri atılarak ölümü göze alan proleter direnişçiliği, nasıl ki bağımsızlık düşüncesinin dalga

dalga ülkeye yayılmasını sağlamış ve uğruna kan vermeyi kutsal bir görev olarak dayatmışsa, daha sonraki gelişmeler içinde aynı şeyler geçerlidir.

Mücadelenin bir grup hareketi olmaktan çıkarak, yoksul köylülüğe götürüldüğü 1978 yıllarında Halil ÇAVGUN' UN yaşamını mücadeleye katık edişi, yurt-sever köylülüğün bilinç hamuru olmuş, kendi kurtuluşları için insanların nasıl severek ölümün üzerine yürüdüğünü gören yoksul köylü yığınları, kendi davalarına sahip çıkmayı ve uğruna savaşmayı bu temelde kavramışlardır. Ve biliniyor ki, düşman saldırılarının giderek arttığı, feodal güçlerin ve ajan yapıların donatılarak köylülüğün ve mücadelenin üzerine saldırıldığı 1979 yılları, yaşanan böylesine saldırı ve provokasyon eylemlerine rağmen mücadelenin daha da boyutlandığı yıllar olmuştur. Elbette ki bu, Haki KARER'DEN başlayarak Halilleri, Salih ve Cumaları içine alan onlarca PKK kadrosunun gösterdikleri kararlı direniş ve düşman karşısında bozgunu tanımayan güçlü inançları ile mümkün olmuştur. Kitle desteğinin alabildiğine arttığı, adeta halk yığınlarının silahlanarak savaşa atıldığı, ama bunun karşısında tüm bu gelişmeyi kucaklayabilecek güçlü bir Örgüt ağına kavuşulamadığı 1979'un o zor koşullarında, Salih'in Cuma'nın en öne atılarak, hayatlarını feda ediş olaylarını kavramak, PKK'nin direnişçi ruhunu anlamak açısından zorunludur.

Salih KANDAL ve onun ardından şehit düşen Cuma TAK yoldaşlar, feodal-komprador yapı ve güçlere karşı mücadelenin en büyük kişilikleri, önderleri olarak ortaya çıktılar. Yoksul köylülüğe dayanarak feodal güçlere karşı yükseltlen mücadele, Kürdistan'da bazı güçlerce egemen hale getirilmek istenen teslimiyeti parçalayarak, her

yerde direnişini geliştirdi. Kendi kurtuluşları için ayağa kalkan kitleler, yaşamının yolunun direnişten geçtiğini böylece kavradılar.

1979-1980 döneminde halk kitleleri arasında bu temelde yaygınlaşan direniş ruhu ve mücadele karşısında, Türk sömürgecileri çıplak silahlarını Kürdistan halkına ve önder gücü PKK'ye yöneltmekte gecikmediler. Ama bir kez, tohum toprağa serpilmiş ve boy atmaya başlamıştı. Nitekim, düşmanın militarist gücüyle ulusal kurtuluş hareketi ve halk üzerine yürüdüğü, geniş operasyonlarla kitle tutuklamalarına giriştiği, sıkıyönetim ilanlarıyla her alanda azgın bir zoru dayattığı bu yıllarda, mücadelenin örgütsel alandaki zayıflığına rağmen, devrimciler ve kitleler direnişini daha da büyüttüler. Donanımsızlığa, ve düşmanın bu durumdan da yararlanarak direnişe geri adım attıracağı hesaplarına rağmen, Şikestun kahramanlarının yükselttikleri direniş, Gab'da şehit kanıyla dağlara yazılan "PKK Savaşçıları ölümsüzdür" sloganı, Bloka'da haykırıları mücadeleye inanç, Delil DOĞAN ve diğer militanların Dersim'de büyüttükleri devrimci vakar ve cesaret, ve her birinin adı birer özgürlük ve bağımsızlık abidesi olan şehitlerimizin Kürdistan'a can veren kanı, Kürdistan'da Ulusal Kurtuluşçuluk gerçeğinin artık silinemeyeceğini ortaya koymuştur. 1980 faşist darbesi sonrasında da, çıplak askeri zor temelinde dayatılan ve topluma hakim kılınmak istenen dağılma, panik, mücadeleyi terk ediş, teslimiyet vb. yok oluş anlamına gelen her türlü çürümüşlüğe karşı, elden bırakılmayan bu direniş bayrağı Pazarcık'tan Dersim'e, ve Kürdistan'ın erişilmez dağlarına kadar yükseltilmiştir. Birçok küçük-burjuva lafazanının, artık o çok meşhur çığırtkanlıklarını bile yapamayacak

kadar dillerini yuttukları bu dönemde, açıktır ki bu direniş, sadece Türk faşist sömürgeciliğine değil, reformizme, teslimiyete ve küçük-burjuva yılgınlığına da vurulmuş en güçlü bir darbedir. Bu güçlerin, ilk şaşkınlık anı geçtikten sonra tekrar ve hem de bu kez bütünüyle direnişe saldıran tutumlarının izahı da buradadır.

Kürdistan'da direnişin bir diğer doruk noktası da, Türk sömürgeciliğinin eşine ender rastlanan bir gaddarlıkla saldırdığı savaş esirlerinin Türk mahkemelerindeki direnişleridir. Böyle azgın bir düşmanla özgür iradeyle dövüşmek şerefli bir görevdir. Ama onunla, olanaklardan yoksun ve eşit olmayan koşullarda yüz yüze gelmek, en kahredici randevulardan biridir. Fakat, Kürdistan'da tarihin böyle bir randevu yaratacağı kesindi. Türk sömürgecileri tarihten sildikleri halklara ek olarak, bugünde en vahşi baskı ve sömürü yönetimiyle Kürt halkını imha etmek istemektedir. Dolayısıyla da, bu halk adına, çok güçsüz bir dönemde de olsa düşmandan yaptıklarının hesabını sorma gücünü kendinde bulanlar, düşmanın eline düştüklerinde en alçakça baskılara maruz kaldılar. Belki de insanlık tarihinde ender görülecek bir olgu olan bu talihsiz randevulaşma, tarihin daha sonraki gelişmesi açısından gerçekten de ya varolmak ya yok olmak, ya direnmek ya da teslim olmakla özdeştir. Bu soylu değerler adına yola koyulan her örgüt, eğer bu değerlere ihanet etmek istemiyorsa, mutlaka böyle bir randevu saatinde düşmanla karşılaşacaktır. Ve o düşman ki; tarihte ve günümüzde en hunhar özellikler gösteren Türk sömürgecileridir. Bu karşılaşmanın gerçekleştiği alan ise, soylu değerler için sonuna kadar savaşılıp savaşılmayacağının belli olacağı bir çatışma alanı, bu çatışma, kim yenirse onun zaferinin kesinleştiği bir

çatışmadır. Ve eğer, bütün donanımsızlığa rağmen direnişçiler, bu zeminde böylesine bir düşmanla çatışmayı göze alır ve teslim olmazlarsa, açık ki artık ulusal kurtuluş için yaşamak ve mücadele etmek son derece kolaylaşmış olacaktı. Bu anlamda da, gerçekten kimsenin beklemediği Kürdistan'daki o ulusal uyanış ve kurtuluş mücadelesi sadece bir (akım teorik belirlemelerle ve bir takım örgütlerin iddialarıyla öne sürülen bir dava değil, bir daha geri dönmemesine dostun da düşmanın da kabul ettiği bir olgu haline gelecektir. Nitekim, bu çarpışma saatinin direnişçileri, yaşamın bu biçimde yaratılmasının o büyük insanları oldular. Direnişin yüce önderi, Hayri yoldaş, bu tarihi hesaplaşmadaki kesin kararlarını açıklayan sözlerinde söyle diyordu:

«Uygulanan işkencelere ve yasaklara karşılık direniyoruz. Parça parça da olsak faşist uygulamalara karşı çıkıyor, söylediklerini yapmıyoruz. Direnmeyi egemen kılmak istiyoruz. Politikamız direnmektir.» Nereden bakılırsa bakılsın, Kürdistan'da ihanet ve teslimiyet o kadar boldur ki, tarihte ve kısmen de günümüzde sürekli işleyen bir kural haline gelmiştir. Ama, Türk sömürgeciliği öyle bir sömürgeciliktir ki, kurbanlarının teslim olmasıyla yetinmez, onları en alçak uşaklar haline getirir. Türkiye Komünist Partisi'nin tarihine bakıldığında, bir yandan komünizmin temsilcileri katliamdan geçirilirken, kalanlarının da Kemalizm'in uşakları haline getirildiği görülecektir. Türk sömürgecileri, kendisine karşı savaşılan örgütlerin en değerli evlatlarını katlederken, kalanlarını en kötü bir tarzda uşaklığa ve teslimiyete çekmeye çalışmış, bazen de başarılı olmuştur. Kürdistan halkının geçmiş tarihinde de, bunu

büyük oranda başarmıştır, Ağrı isyanında, Şeyh Sait ve Seyit Rıza'nın önderlik ettiği İsyarlarda bunun örneklerine rastlanır.

Türk sömürgecileri tarihi tecrübelerine dayanarak, bugün de PKK üzerinde aynı uygulamayı yapmak istemektedirler. Mahkemelerdeki duruşmalarda, Kürdistan'ın birçok yöresinde sergilenen o büyük direniş ve randevulaşma saatinde, düşman adeta "tarihte o kadar güce diz çöktürten bana karşı, siz yeni güçler mi dövüşeceksiniz!" diyerek, direnişçileri teslim almaya, bu temelde bir ihanet ortamı yaratmaya çalışmış, daha önce birçok güce karşı başardığı bu işi, PKK' ye karşı da başarmak istemiştir. Açıktır ki, tarihin karar anlarından birisi de budur. Ya sonuna kadar dilenilecek ya da teslim olunacaktır.

O zeminde önce önder devrimciler üzerinde oyun oynanacağı ve onların şahsında Kürdistan'ın yeniden teslim alınmak isteneceği açıktı. PKK, tarihsel gelişimin ana doğrultusunu tayin etmek ve direnişe önderlik edecek çizginin hakim olması için rolünü oynamak zorundaydı. Eğer büyük bir yara alınmak ve daha sonraki gelişmelerin çarpık bir biçime bürünmesine yol açılmak istenmiyorsa, bu zeminde mutlaka dilenilmeliydi. Bu direnmeden başarıyla çıkıldığında, gelecek sağlama alınmış olacaktı. İşte bu bilinç ve inançla PKK'nin yiğit Önder ve militanları, ulusal kurtuluş savaşının en zorlu mücadelesini burada verdiler. Taraflar arasında büyük dengesizlikler olmasına rağmen, gösterilen büyük direnmenin, sağlanan başarının daha sonraki gelişmelerin yönünü ve hızını etkilediği gibi, saçılan zafer tohumunun, kendisi olduğunu da kabul etmek gerekir. Bu savaş, yalnız PKK'nin değil, tüm Kürdistan Ulusal Kurtuluş

sürecinin gelişme yolunu ve hızını belirleyecek, ve salt kahramanlık olgusu olarak değerlendirilmeyerek direniş çizgisinin kurumlaşması ve direnişin önderliğinin pekişmesi anlamında bir savaş olacaktır.

Bu randevulaşma saatinde, başta PKK'nin önderleri olmak üzere büyük kayıplar verilmesine rağmen, yaman bir direniş yaratıldı ve büyük bir sonuç alındı. Ulusal direniş çizgisi ülkenin somutunda temel mücadele çizgisi haline getirildiği gibi, buna önderlik eden ideolojik-politik-örgütsel önderlik de geliştirildi. Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat ve onlarca şehidin, güçler arasındaki büyük dengesizliğe rağmen verdikleri ve başardıkları savaş, böylesine anlamla yüklü bir savaştır. Artık önü durdurulamayacak ve mutlaka zafere gidecek olan bu savaşta, direnişçiler bu durumu ve geleceğe inançlarını şöyle ifade ediyorlardı:

«Kürdistan'da Türk burjuvazisinin sömürgeci egemenliği vardır. Bu egemenlik Kürdistan toplumuna yabancıdır, çağdışıdır ve zorla ayakta tutulmaktadır. Bu egemenliğe karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi vermek, her bilinçli ve dürüst Kürdistan insanının görevidir. Kürdistan'da böyle bir mücadele başlamış, Kürdistan halkı proletarya önderliğinde kurtuluş sürecine girmiştir. Bu süreci durdurmaya hiçbir zor kuvvetinin gücü yetmeyecek, zafer mutlaka Kürdistan halkının olacaktır. Böyle bir mücadeleye katılmış olmakla pişman değiliz, davamız haklıdır. Bu davanın neferi olmaktan şeref duyuyoruz. Tarih karşısında görevimizi ifa ediyoruz. Tarihin bizim için hükmü beraattır...»

En yüce değerler olan bağımsızlık ve özgürlüğün kazanılması doğrultusunda atılan adımların anlamını

bilmek gerekir. Direnişler, bu değerlere ulaşabilmede paha biçilmez katkılar sağlamıştır. Eğer Kürdistan'da ulusal direniş eyleminin, bilincin ve savaşın önü alınamıyorsa, dalga dalga tüm topluma yayılıyorsa, savaşımız gittikçe önünde durulmaz bir sel haline geliyorsa, bunun tek büyük kaynağı direniş şehitleridir. Mücadele, artık bu kaynaktan gelişecek ve zafere gidecektir. Bu noktada, artık işler bir anlamda kolaylaşmış; çalışmalar buradan alınan güçle başarılı sonuçlar yaratmıştır. Birçok dağılma, çürüme, çökme alâmetleri ortalığı kaplarken, Kürdistan'da mücadele umudunun taptaze tutulması, zafere gidecek kavganın ön hazırlığının derinliğine yapılması, direniş şehitlerinin anılarının gereğini yerine getirmenin sonucudur.

Anılara kötü bir bağlılık, nasıl ki bizi en soysuz bir uçuruma götürürse; anılara layığı ile bağlı olmak ta, onların düşündüklerini gerçekleştirmekle gösterilebilir. Mazlum DOĞAN yoldaş; *«hazırlık ve toparlanma taktiği doğrudur. Acelecilik ve gözü dönmüş atılganlıktan çekinmek gerekir. Bizce örgütlenme, propaganda ve askeri hazırlık bir-iki yıl sürmelidir»* derken bize yapmamız gerekenleri belirtiyordu.

«Bu halk mutlaka kurtulacak, belki on yıl veya yirmi yıl alır, ama mutlaka bir halk savaşı verilecek» derken, Kemal PİR, kurtuluşa kesin inancı ve ona ulaşmak için izlenmesi gereken yolu gösteriyordu.

Hayri yoldaş; *«mezar taşıma borçlu yazın»* dediği o yüce düşüncesinde, sömürgeci esareti parçalayıp bağımsız ve özgür bir Kürdistan ülkesi yaratılincaya kadar savaşmanın zorunluluğunu ve bu uğurda yapmamız gerekenleri anlatıyordu.

Şimdi onların yoldaşlarına ve Kürdistan halkına düşen görev, onların anılarının gereklerini hayata geçirmekten başka bir şey değildir. PKK'nin son iki yıllık tarihinde girdiği çetin savaşımının oluşumunda ve gelişiminde bu anılara bağlılığın büyük rolü vardır. Bu anılara bağlılığı ve direnişi zafere kadar götürmenin dışında soylu bir yaşam düşünülemez. Gerçekte zaferin ucu yakalanmış, devrimci direniş ruhu kurtarılmıştır. Halkımız artık ulusal direnişiyle ve bu uğurda şehit verdiği kahraman evlatlarıyla övünebilir.

PKK direnişi ile sadece düşmanın imha politikasını boşa çıkarmamış, aynı zamanda yeniden ve daha yüksek seviyede ulusal direnişin teorik-pratik hazırlıklarını gerçekleştirerek, kendisini ve Kürdistan halkını yepyeni bir dönemin eşiğine getirmiştir. Bu dönem, stratejik ifadesini PKK'nin politik, askeri ve örgüt çizgisinde bulan devrimci silahlı direniş mücadelesidir. İçinde bulunduğumuz bu evrede Partimizin değerleri, kadroları ve önderleri bizzat en ön saflarda yer alarak direnmekte ve gerektiğinde şehit olmaktadır.

Halkımızı kurtuluşa götürecek direniş çizgisinin hayata geçirilmesi için kan vermeyi yurtseverlik ve devrimcilik adına ulaşılabilecek en yüce mertebe olarak kabul eden PKK, bunu ülkeden uzak alanlarda da göstermeyi bilmiştir. Cunta sonrası yaşanan geri çekilme ve hazırlık yıllarında, geleceği en güçlü tarzda hazırlamanın yalnızca direniş ve savaş içinde mümkün olduğu gerçeğinden hareketle, Filistin halkının kurtuluş savaşına en büyük desteği verip, o savaş içinde çelikleşmeyi de bilen PKK, her iki halkın İttifakını da yine böylesine güçlü temellerde yaratmıştır. Filistin halkının mücadelesinde düşen ilk şehidimiz Abdulkadir

ÇUBUKÇU'DAN, son İsrail saldırısına karşı göğüslerini siper ederek hayatlarını böylesine onurlu noktalamayabilen onlarca PKK'li militanın bu alanda gösterdikleri direniş, PKK'nin ve Kürdistan halkının bölge ve dünya halklarıyla kardeşliğinin koparılamaz bağları olmuştur. Dünya halkları, PKK Hareketini ve onun şahsında Kürdistan halkının bu direnişle tanışmıştır.

D-YENİ DÖNEMİN DİRENİŞİ VE DÖNEME DAMGASINI VURAN KİŞİLİKLER

Parti II. Kongresi ile ilan edilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesinin bu yeni dönemine çok güçlü hazırlıklarla giren PKK, devrimci direniş çizgisini ülkedeki devrimci halk potansiyeli ile birleşmenin cesaretli adımlarını atmış bulunmaktadır. Faşist cuntanın iktidara geldiğinden bu yana *"bilirdik...kalmadılar...kurtulduk"* vb. dediği PKK'nın çok yakın zamanlarda sergilediği direnişler, yalnız Türk faşist cuntasını değil, ilgili tüm çevreleri ayağa kaldırmıştır. Eğer ülkeye yeniden kök salar, kitleler arasına girerse tekrar büyük bir gelişmeye yol açacağının, yıllardır örgütlendirilen ajan yapıyı dağıtarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine en güçlü hamleyi yaptıracığının ve en önemlisi de bölgede köklü değişiklikler yaratacağının bilincinde olan başta Türk sömürgeciliği olmak üzere, emperyalizm ve bölge gericiliği, PKK'ye ve halk kitlelerine karşı topyekûn imha planlarına bugünden girişmiş durumdadırlar.

Geçmişin direnişçiliği üzerinde gelişen bugünkü örgütlü direnişin, daha ilk adımda bu güçlerin saldırısına maruz kalması, devrimimizin yeni dönemdeki özelliklerinden ve düşman için ciddi bir tehlike olmasından ileri gelmektedir. Partimizin bu yeni dönemde de en atak, en ileri ve en bilinçli savaşçıları kaybedeceği açıktır.

Yeni dönemin özelliklerini kısaca açıklamaya çalışırsak görülecektir ki, bu dönemi yaratacak kişilikler, halk savaşına önderlik edecek ve onu zafere götürecek özelliklerin sahipleridir. Önümüzdeki dönem, Partimizin ülke çapında kendi örgütlerini yarattığı, halkımızın ulusal kurtuluşu için PKK önderliğinde örgütlendiği, kendi silahlı gücünü yarattığı ve düşmanla amansız bir savaş içinde olduğu bir dönemdir. Böyle bir savaşa önderlik eden militanların gösterdikleri direnişler, artık Partimizi yaşatmak ve yok olmaktan korumakla sınırlı olmayacaktır. Bu dönem, Partili militanların direnişleriyle Parti ve halkın örgütlenmesini daha da geliştirecekleri, yüz binleri harekete geçirerek savaştıracakları, ve yeni silahlı güçler yaratacakları, bunun içinde daha çok yaşamaları gereken bir dönem olacaktır. Ölümler, bizde gerçek anlamını geçmiş dönemde bulmuştur. Bundan sonra halk kurtuluş savaşçılarının bu anlama katabilecekleri tek şey, yaşamayı ve yakalanmamayı direniş haline getirmek ve Üç yıllık birikimlerini bu temelde hayata geçirmek olacaktır.

Şüphesiz bu dönemde de şehitlerimiz olacak; ve hem de sayı on binleri bulacaktır. Ama her toprağa düşüş, arkasından yüz binleri örgütleyecek ve savaştıracaktır. Nitekim, daha ilk adımlar atılırken verilen kayıplar,

dönemin ne kadar zorlu ve acılı geçeceğini göstergesidir.

Partimizin yeni döneme uygun mücadele çizgisi: hayata geçirilmesinde ve direnişin örgütlendirilmesinde bir köprü rolü oynayan Hezık, Cizre direnişleri ve son olarak da Partimiz Merkez Komitesi üyesi Mehmet KARASUNGUR ve parti militanlarından İbrahim BİLGİN yoldaşların şehit olması, döneme damgasını vuran acı, fakat bir o kadarda soylu gerçek-

Yeni dönemin ilk şehitleri olan Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMŞEK,

Veysi HANTAŞ, Hasan ÖZÇELİK, Musa İLK, Beşir AKSOY ve Cizre direnişinde şehit düşen Cevdet GÜNERHAN, Ferhat İL yoldaşların yanı sıra, 2 Mayıs 1983 günü şehit düşen Mehmet KARASUNGUR ve İbrahim BİLGİN yoldaşlar, şu soylu gerçeğin en açık ifadesidirler: PKK, bu yeni dönemde de hangi ortamda olursa olsun proletaryanın direniş silahına sarılacak ve bu temelde hazırlıklarını mutlaka ülke sathında bir güce dönüştürecektir.

Mehmet KARASUNGUR yoldaş, bu dönemin önder bir direnişçisi olduğu gibi, PKK hareketinin önderlik çizgisinin yaratıcılarından ve PKK'nin direniş çizgisinin hayata geçirilmesinde en militan faaliyetlerde bulunan bir değerdir.

1978-1979 yılları, Türk sömürgecilerinin devrimci hareketi yok etmek doğrultusunda kesin hüküm biçtiği, ama aynı zamanda Kürdistan tarihinde devrimci bir Partinin kurulmasının karar yıllarıydı. Birçok gücün içinde bulunduğu olumsuzluğa rağmen, bu yıllarda kahramanca bir çıkış yapılmalıydı. Fakat böyle bir çıkış, yürekli önderler ve militanlar isterdi. İşte Mehmet

KARASUNGUR yoldaş, böyle bir anın güçlü kişiliğidir. O, PKK'nin ilanında ve direniş çizgisinin hayata geçirilmesinde en küçük bir tereddüt taşımadığı gibi, en ileri hatlarda görev almayı ve bu görevleri bizzat militanca yerine getirmeyi de en şerefli işlerden birisi olarak görmüş, bu anlamda da PKK'nın doğusundaki tarihsel rollerden birisini oynamıştır.

Mehmet KARASUNGUR yoldaş, PKK tarihinde ve çağdaş ulusal kurtuluş mücadelemiz de Hilvan, Siverek ve giderek tüm ülke çapında yaygınlaşan direnişin temel cesaret, fedakarlık ve bilinç kaynaklarındandı. Bu yıllarda, devrimci bir partinin şekillenmesinde olduğu kadar, direniş çizginin -ki onsuz devrimci bir Parti olunamaz- yaratılmasında bu adımlar atılmasaydı, PKK pratiğinin de bir anlamı olmayacaktı. Eğer daha sonraki yıllara damgasını vuran bir direniş çizgimiz ve direnişin önderliği oluştuysa, Mehmet KARASUNGUR yoldaşın böyle bir oluşumdaki payı gerçekten tarihseldir.

Mehmet KARASUNGUR yoldaş, PKK'nin gerek ideolojik önderlik çizgisinin ve gerekse direnişçi politik önderlik çizgisinin gelişmesinde başından beri yer alarak, halkımızın her sınıf ve tabakasından birçok İnsana cesaret vermiş bir halk önderidir. Hilvan ve Siverek direnişlerinin de örgütleyicisi olan Mehmet yoldaş, aynı zamanda en tehlikeli noktalarda elde silah eşkıya çetelerine ve sömürgeci kolluk kuvvetlerine karşı büyük çatışmalara giren ve usta taktikleriyle düşmana büyük kayıplar verdiren, cesareti, bilinci ve ataklığı ile düşmana korku salan büyük bir komutandı.

O, Partinin doğmasında olduğu kadar, daha sonraki gelişim sürecinde de Partinin yeni döneme ilişkin derinleşen ve genişleyen ideolojik-politik-askeri önderlik

çizgisini en üst düzeyde kavramış, bunu coşku ve kararlılıkla hayata geçirmesini bilmiştir. Bu yönü o kadar açıktır ki, bu yıllarda tüm Türkiye ve hatta Ortadoğu'da birçok örgüt ve önderde görülen yılgınlık, kendini dağıtma gibi hastalıkların adeta panzehiri olmuştur.

12 Eylül sonrasında görevli gittiği İran ve daha sonra Irak Kürdistan'ındaki çalışmalarıyla, Mehmet yoldaş, mücadelemizin o alanın olanaklarından yararlanmasının koşullarını yaratmıştır. Kuzey-Batı Kürdistan'daki devrimci mücadelenin, Kürdistan'ın diğer parçalarıyla mutlaka ittifaka gitmesi gerektiğini pratik çalışmasıyla gösteren Mehmet yoldaş, bir yazısında şöyle yazıyor

"Kuzey-Batı Kürdistan'daki devrimci önderliğin diğer parçalar üzerindeki etkinliği ve rolü dikkate alınarak zamanında gerekli tedbirler alınmalı, insanlarımız bu doğrultuda eğitilmelidir...."

PKK hareketinin Kuzey-Batı Kürdistan'daki proletarya direnişçiliğini diğer parçalara da taşıran Mehmet yoldaş, bu parçalardaki burjuva-feodal önderliğin geneldeki Kürdistan Kurtuluş Mücadelesine büyük zararlar verdiğini belirtirken ise şunları yazıyordu:

"...Doğu Kürdistan'daki burjuva feodal Önderlik salt kendi alanında tahribat yaratmakla kalmadı. Kürdistan'ın diğer parçalarındaki bazı burjuva, küçük-burjuva örgütleri de yanına alarak tahribatlarının sınırlarını daha da geliştirdi. Avrupa sosyal-demokratlarıyla ve bölge gericileriyle karmaşık bağlantılar içinde girdiler. Tüm Kürdistan 'ı emperyalizmin en hain komploları için elverişli bir alan haline getirmek istediler. Bu tavırları önemli oranda teşhir ve tecrit olmasına rağmen, hala da sürdürmektedirler"

Kürdistan'da bugüne kadar bir türlü gerçekleşemeyen ulusal birlik, cephe vb. için uzun zamandan beri çaba sarf eden Partinin bu konudaki anlayışını hayata geçirmek için, büyük tehlikeleri göze alarak, bu yolda şehit olan önderimiz Mehmet KARASUNGUR yoldaş, kendi tecrübelerine dayanarak şu belirlemeleri yapmıştı:

".. Yüzyıllarca ulusal ve sosyal gelişmesi engellenmiş, iç dinamikleri büyük tahribatlara uğratılmış ve tam bir örgütsüzlüğün içinde tutulmuş Kürdistan halkının örgütlü birliği önünde büyük engellerin olması kaçınılmazdır. Birliğin önündeki engeller, zorlukların bilincinde olarak sabırlı, kesintisiz bir çalışma yürütülerek, doğru taktik ve manevralarla kaldırılmalıdır. Gerçek bir birliğin birkaç aydının masa başında imzalayacağı protokollerle sağlanamayacağı, mücadelenin ateşi içinde başarıyla gerçekleştirileceği tartışılmaz. Halkın devrimci gücünü bölenlerin her türlü oyunları boşa çıkartılabildiği oranda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi en geniş boyutlara ulaşacaktır..."

Mehmet KARASUNGUR yoldaş, en son olarak bulunduğu Güney Kürdistan'da ise, yıkılmanın eşiğine gelmiş Saddam rejiminin zayıflığından yararlanmak gerektiğini söyleyerek, şunları belirtiyordu:

"Güney Kürdistan'da şu an sıcak savaş durumu vardır. Oluşturulan asgari birliği güçlendirmek, bölücü davranıştan engellemek için çaba gösterilmelidir. Savaş şartlarının bulunduğu, ilerici güçlerle gerici güçlerin Irak üstünde boy ölçüştüğü, birbirlerini yok etmeye çalıştığı bir aşamada, birlik ve mücadelenin yükseltilmesine hizmet etmeyen her davranış ve düşünce, doğru temellerden kaynaklandığını iddia etse de, devrime zarar vereceği bilinmelidir"

Mehmet KARASUNGUR, henüz modern bir önderliğe kavuşmamış olan Kürdistan'ın bu parçalarındaki gelişmeler karşısında her zaman proletaryanın tavrını temsil edebilme gücünü göstermiş, PKK direnişçiliğini bu alanlara da (aşırarak, yıllardan beri Kürt köylüsünün, halk kitlelerinin ufkunu karartan burjuva-feodal önderlikleri teşhir etmiştir. Son olarak da, ulusal güçler arasında süren ve yüzlerce yurtsever insanın ölümüne yol açan çatışmaları durdurmak ve faşist Saddam rejimine karşı birlik sağlamak için görev almış ve bu görevinin başında şehit düşmüştür.

Yeni dönemde direniş çizgisini her alana başarıyla uygulamak, elbette ki zorluklara göğüs germeyi gerektirir. Bunun için ise, güçlü, yürekli, sabırlı önderlere ve örgütlere ihtiyaç vardır. İşte, O, bu vasıfların sahibi idi PKK'nin oluşumu ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi biraz da bu adla anılacaktır. Ve eğer, direniş bundan sonra gittikçe kızışan bir savaş biçiminde geliyecekse, her şeyden önce Mehmet yoldaşın adının kaynaklık edeceği güçlü bir temele sahiptir. Tarihte öyle adlar vardır ki, oynadıkları rolle çevrelerini sürükler ve örgütlerler. Böyle bir kişilik olan Mehmet yoldaş, gerek PKK önderliğine ve gerekse onun direniş çizgisine duyduğu güvenle çalışırken, Kürdistan'da uğruna en çok savaşılacak bir oluşumun ancak böyle gerçekleşeceğinin bilincinde idi.

Gerek PKK'nin önderlik özelliğinin ve gerekse bu önderliğin açık sorumluluğu altında militan çizginin gelişmesi, ne rast gele, ne de tesadüfi bir olaydır. Tamamen ve başlangıçtan itibaren büyük bir bilinçle, bu bilincin Partileşmesi ve direnişe dönüşmesiyle kopmaz bir biçimde birbirine bağlıdır. PKK, halka dayanan önder

ve militanlarıyla kitleleşmeyi başarmış bir harekettir. Bu nedenle tesadüflere yer bırakmaz. Böyle bir özelliği daha başlangıçta bünyesinde taşıyan PKK, Marksizm-Leninizm geleneğine uygun bir gelişme yaşamıştır. Bundan sonrası açık ki, etle-tırnak gibi birbirinden ayrılmayan bu miras üzerinde şekillenecektir. Böyle bir mirası yaratan direniş şehitleri, bu anlamda ölümsüzdür. Madem ki gelecek, bu kadar yoğun bir biçimde direnişin kendisinde gömülü, o halde direniş şehitlerinin bizzat kendilerinin bu geleceği ürettikleri söylenebilir. En başta soruları sorunun anlamını, şimdi daha iyi ifade edebiliriz. Kürdistan'da bundan sonra gerçekten yaşayacak olan yüzlerce militanını, sempatizanını ve önderini şehit veren ve Kürdistan halkını ne pahasına olursa olsun zafere ulaştıracak olan PKK olacaktır. Baskının, vahşetin, acıların en yoğun olduğu bir yerde direnişlerinde en görkemlisi yeşerecektir.

Biz, şehitlere bağlılığımız konusunda daha fazla söz söyleme durumunda olamayız. Bundan sonrasını tüm halkımız, partili militan ve sempatizanlarımız pratikleriyle söyleyeceklerdir. Zaten şehitlerimizin bizden istediği de budur. O halde:

Tüm Partili Militan ve Sempatizanlar!

Haki KARER yoldaş ile başlayan ve son halkaları Mehmet KARASUNGUR ve İbrahim BİLGİN yoldaşlarla daha da yücelen direniş şehitlerimizin anılarının emrettiği şekilde, halkımızın, ulusal birliğinin somut ifadesi olan ulusal kurtuluş cephesini yaratmak ve

silahlı direniş mücadelesini geliştirmek için bütün yetenek, bilinç, cesaret ve özveriyle Partimizin direniş çizgisini her alana başarıyla uygulayalım,

Büyük Önderimiz Mehmet KARASUNGUR yoldaşın; *"Artık az bilinçle rahat bir ortamda devrimci mücadele sürdürmenin olanaksızlığı bir tarafa, yaşamın bile mümkün olmadığı, hele halka önderlik yapmanın hiç mümkün olmayacağı çok daha iyi kavrandı. Devrimciliğin yüksek bir bilinç, büyük özveri gerektirdiğı, sıradan çalışma yerine daha dikkatli ve bir usta olarak hareket etmenin zorunluluğı kavrandı. Artık objektif ve sübjektif olarak amatör çalışmaların devri kapanarak güçlü devrimciler örgütüne layık olacak tarzda profesyonelce çalışmalar kendini dayatmaktadır. Kitleler bizzat kendi deneyim ve gözlemleriyle politik olarak hataları eleştirecek bir düzeye ulaşmıştır, amatörce çalışmaları affetmemektedir. "* diyen sözleri, bizleri, içinde bulunduğumuz dönemin ağırlığını kaldıracak güçte devrimci çalışma yapmaya davet etmektedir. Bu davete, Türk sömürgeciliğini, emperyalizmi, bölge gericiliğini ve "PKK bizi ulusal güçlerden saymıyor" diyerek direnişe yanaşmayan, her geçen gün daha da olumsuzlaşan küçük-burjuva reformistlerini kahredecek büyüklükte cevap vermek için mevzilerimizdeki yerlerimizi daha da sağlamlaştıralım.

**Kahramanlar Yaratan
Yiğit Kürdistan Halkı!**

Yıllardan beri varlığımıza kastederek, ulusal değerlerimizi ayaklar altına alan ve toplumsal gelişmemizi zorla engelleyen faşist Türk sömürgecilerine karşı, bağımsızlık ve özgürlük için ulusal kurtuluş mücadelesini yaratan ve bu uğurda seve seve ölüme giden direniş şehitlerine sahip çıkmanın zamanı gelmiştir. Açıktır ki, onlara sahip çıkmanın tek yolu, onların uğrunda kan döktükleri bu davada yer almak ve ulusal birliğin yaratılması için PKK etrafında birleşmektir. *"Devrimden çıkarı olan kesimlerin birliği sağlandığı an, Kürdistan devrimi başarıya ulaşacaktır."* diyen yiğit evladınız Mehmet KARASUNGUR yoldaşın sözlerini hayata geçirelim.

Kürdistan'ın Bütün Ulusal Güçleri!

Ulusal varlığımıza kasteden sömürgeci güçlerin ve bölge gericilerinin saldırılarının ciddi boyutlar aldığı bir dönemde, kendi dar gurup ve örgüt çıkarlarınızı korumanın telaşında olamazsınız. Kürdistan çapında ulusal birliğin kurulmasının zorunluluğu kendisini dayatmıştır. Bu görev, yalnız başına veya sahte birlikler kurularak gerçekleştirilemez.

Geçmişten beri süregelen çatışmalar ve dağınıklar halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine büyük zararlar vermekte ve halkımızın savaş gücünü zayıflatmaktadır. Bu kadar vahim sonuçlar ortada iken, hiçbir ilerici-yurtsever gücün tavrı bundan yana olamaz. Emperyalistlerin ve sömürgecilerin öteden beri istedikleri bir ortamı kendi ellerinizle yaratmakla suç derecesine

varan, büyük zararlar içindesiniz. Bu durumunuza son vermek ve çatışmaların durdurulması, ulusal birliğin ve bölge halklarıyla ittifakın kurulması için çaba sarf eden güçlere yardımcı olmak zorundasınız.

PKK, bu konuda öteden beri yoğun bir çaba sarf etmekte ve bîr ulusal kongrenin toplanması için çağrısını tekrarlamaktadır. Sorumluluk duyduğumuz böyle bir birliğin gerçekleşmesi için bütün gücümüzle çalışmaktayız. Bu konudaki kararlılığımızı, KYB ile IKP ve diğer güçler arasındaki tehlikeli çatışmayı durdurmak için çaba sarf eden Parti Merkez Komite üyemiz büyük komünist Mehmet KARASUNGUR ve değerli militan İbrahim BİLGİN yoldaşları şehit vererek bir kez daha kanıtlamış durumdayız. Çabalarımız sürecektir.

Bölge ve Dünya İlerici Halkları!

Kürdistan'da yükselen devrimci-direnış, tüm bölge halklarının kaderini etkileyen bir özelliğe sahiptir. Varlığına kasteden düşmana karşı kararlı bir mücadele veren Kürdistan halkının mücadelesini desteklemek, sizin de çıkarınızdır.

Bu mücadeleyi desteklemek, sadece insanlığın alınıdaki bir kara lekeyi silmekle kalmayacak, bölgedeki en gerici güçleri tasfiye etmek için verilen bu destekle dünya ilerici insanlığına karşı da en soylu görevlerden birisi yerine getirilmiş olacaktır. Kürdistan halkının içinde bulunduğu bu zorlu savaşında, üzerinize düşeni yapmalısınız.

**- MEHMET KARASUNGUR YOLDAŞIN ANISI
YOLUMUZU AYDINLATAN SÜREKLİ BİR
MEŞALEDİR!**

**-YAŞASIN TÜM KÜRDİSTAN ULUSAL
GÜÇLERİNİN BAĞIMSIZLIK ÇIKARLARI
TEMELİNDEKİ BİRLİĞİ!**

**- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK,
EMPERYALİZM VE YERLİ
GERİCİLİK!**

Haziran-1983